

2016. február 7.
Kálmánháza, Mandabokor
Istentisztelet

„¹⁰ **A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme, és a Szentnek a megismerése ad értelmet.**” Péld 9,10

Drága Gyülekezet!

Ezeknek az úgynevezett (hetvened, hatvanad, ötvened) böjt-elő vasárnapoknak az a címe: „*böjt felé igaz megtéréssel*”. Ahogy liturgiánk is, az igehirdetéseink is „Kriszto-centrikusak”, ezért az ember Krisztussal való rendezését hirdeti hétről-hétre. Az életrendezésről és az „Életrendezőről” beszélhetünk, lehet hirdetni az élet rendezését és az „Életrendezővel” való találkozás lehetőségét. Az igehirdetésben az életrendező Krisztussal ismerkedhetünk meg, róla hallhatunk, mert Ő az egyetlen, akivel egyenesbe jöhet az ember élete. Annyi vargabetűt tesz az ember – sokszor feleslegesen – az életében, s ezt szeretné egyenesbe hozni. Mindazt, amit mi elrontottunk, azt Ő helyre tudja hozni. Ki tudja egyenesíteni az egyenetlent, tisztába tudja tenni a tisztátalant, meg nem történné tenni a megtörténteket és megbocsátani a megbocsáthatatlant. Képes felemelni a mélységben lévő, sze-

retni azt, akit mindenki megvet, nem emelni követ, akit mindenki megkövezni. Nekünk ilyen Urunk van. Ezért nem tudunk és nem is akarunk másról tudni, másról beszélni, mint erről az Úrról, aki ilyen képes tenni egy-egy ember életében. Ennek az időszaknak a címe „*böjt felé igaz megtéréssel*”, akkor hirdethetjük ezt a fordulatot az ember életében, s ez valóságos dolog. Valóságos, amikor az ember újjá lehet, új szíve lehet és aztán ennek morális következményei is lesznek. A megtérés olyan látványos esemény egy ember életében, aminek vannak gyümölcsei. Az életrendezésnek éppen ez a lényege, ami a múltban történt, az a múlté, azaz Krisztusé lett, ami a jövődet illeti, az pedig Krisztustól kapod! A jelenben pedig ez a kettő találkozik, az elrendezett múlt (megbocsátott bűnök) és a kiszámítható, biztos jövő (örök élet). Ezt kapja az ember, aki elfogadja mindazt, amit Ő kínál. Ehhez pedig bölcs felismerésre van szükség. Felismerni az életrendezés szükségét a magam életében és felismerni az „Életrendező” személyét – magát Krisztust! Ezért ma erről a bölcs felismerésről lesz szó.

A Szentírásban a bölcsesség szó valamely formája kb. 400-szor fordul elő. Az egyik legismertebb történet a bölcsességgel kapcsolatban, mikor Salamon király uralkodása kezdetén

bölcsességet kér: **„ezt mondta Isten: Kérj valamit, én megadom neked! [...] ⁹Adj azért szolgádnak engedelmes szívet, hogy tudja kormányozni népedet, különbséget téve a jó és a rossz között, különben ki tudná kormányozni a te nagy népedet?! ¹⁰Tetszett az ÚRnak, hogy ezt kérte Salamon. ¹¹Azért ezt mondta neki Isten: Mivel ezt kérted, és nem kértél magadnak hosszú életet, nem kértél gazdagságot, és nem kérted ellenségeid életét, hanem értelmet kértél, hogy nekem engedelmeskedve tudj kormányozni, ¹²ezért teljesítem kérésedet: olyan bölcs és értelmes szívet adok neked, hogy hozzád fogható nem volt előtted, és nem támad utánad sem.”** I Kir 3,5.9-12. Ebben a történetben a héber nyelv azt fejezi ki, Salamon „halló szív”-et kér, amely érti Isten kijelentését, amelyik értelmes, amelyikkel lehet szót értenie Istennek. Ilyen engedelmes, „halló” szívet kért Salamon. A 9. versben kéri, hogy ezzel a halló, engedelmes szívvel tudjon különbséget tenni az Isten szerinti jó és gonosz között, és legyen bátorsága mindig azt választani, ami Isten szerint jó. Akármit mond a világ, akármit tanácsolnak a tanácsosok, az ő főtanácsadója az élő Isten legyen, ő pedig képes legyen hallgatni rá és engedelmeskedni neki. Erre a bölcsességre,

halló szívre van szüksége minden embernek, hogy az Isten szerinti jó és rossz közötti különbséget meglássa. A bűneset óta az ember akarja eldönteni, hogy mi a jó és mi a rossz, s látjuk is, hogy annak mi az eredménye. Látjuk magunk körül, látjuk a környezetünkben, a magunk életében. Hogyan tesszük tönkre mások és a magunk életét is. Előbb-utóbb tönkre tesszük, csak idő kérdése – higgyétek el! Amikor az ember dönti el, mi a jó és mi a rossz, akkor annak beláthatatlan következményei lesznek, hiszen mindenkinek más a jóról és a rosszról alkotott véleménye. Mindenkinek más a mércéje. Ezért a magunk által felállított mércével becsapjuk magunk és becsapunk másokat is. Lehet okos az ember, lehetnek képességei, lehet tudást szerezni, lehet szorgalmas, tanulhat, rendelkezhet több diplomával, de a bölcsesség, a „halló, engedelmes szív” az egy olyan „adottság”, amit valóban Valaki ad(ott), ezért lesz „*adott-ság*”. Ezt nem lehet csak úgy tanulásal, posztgraduális – vagy OKJ képzéssel megszerezni. Ez nem örökölhető, ez nem velünk születik, nem személyiség függő. Ezt valaki vagy kéri az Úrtól és megkapja, vagy nem lesz. Mindenki bölcsesség nélkül születik, s ezt csak Tőle kaphatjuk meg! Belőle fakad!

A Példabeszédek könyvében ezt olvashatjuk: „**Csak az ÚR ad bölcsességet, szájából ismeret és értelem származik.**” Péld 2,6. Tehát egyedül Tőle kaphatunk bölcs, engedelmes szívet. Ő azt mondja: „**Bölccsé teszek, és megtanítalak, melyik úton járj, szemeimmel tanácsollak téged.**” Zsolt 32,8. Az az ember, aki Őrá hallgat, azt Ő vezetni és tanácsolni fogja. Aki nem hallgat a szavára, az megy a maga feje után, erre mondja Salamon: „**A bolond helyesnek tartja a maga útját, a bölcs pedig hallgat a tanácsra.**” Péld 12,15. A hívő ember hallgat arra a tanácsra, amit az Úr mond. Figyel, tud hallgatni, engedelmeskedni, a nem hívővel Isten nem tud mit kezdeni, mert csak a maga feje után megy, a maga eszére támaszkodik. Azt mondja az Ige: „**Bízzál az ÚRban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj!** **6Minden utadon gondoldj rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet.** **7Ne tartsd bölcsnek önmagadat, féljed az URat, és kerülj a rosszat!** **8Gyógyulás lesz ez testednek, és felüdülés csontjaidnak.**” Péld 3,5-8. Erre az engedelmes szívre van szükségünk és ez felüdülés lesz a testnek és a léleknek egyaránt.

Nézzük meg, mi a különbség az engedelmes szívű és az engedetlen szívű ember között.

Milyen az engedetlen szívű ember? Aki csak a maga érdekeit nézi. Aki arra szívre hallgat, ami az Ige szerint romlott, család (Jer 17,9), aki kész másoknak is ártani akarva-akaratlanul, akinek a rossz jó, és a jó rossz. Cseri Kálmánnak volt „*egy kedves barátja, elmondta, hogy a megtérése előtt nagy elismerésnek örvendett a munkahelyén, mert annak a gyárnak minden rossz termékét képes volt eladni. A selejtből pénzt csinált, mindent eladott. A pénz pedig dőlt az ő üzletkötői munkája nyomán. Kellőképpen jutalmazták is érte, és agyba-főbe dicsérték. Ő is egyre büszkébb lett. Érteni kell ahhoz, hogy lyukat beszéljen a vevők hasába - ahogy ő mondta. Értett is hozzá. Amikor találkozott az Úr Jézussal és egész múltját a keresztjéhez tette, látta már, hogy mi bűn abban és mi nem, és megvallotta bűneit, akkor nehéz volt komolyan vennie, hogy Isten erre a temérdek becsapásra, csalásra, félrevezetésre is bocsánatot ad. Ő azonban elhitte és békességet is kapott. Később bevallotta, hogy álmaiban időnként előjön, hogy mennyi embert csapott be, mennyit csalt és hazudott üzlet-*

kötői munkája során. Azt mondta, hogy nem üzletkötő voltam én, hanem alávaló lóköttő.”

Az engedetlen szív ilyen és ilyenre képes! Sok szomorúságot okoz! Sokan sírnak az ilyen engedetlen szívű ember miatt, sok keserűséget okoz, és a maga békétlensége miatt sokat kesereg az ilyen engedetlen szívű ember.

Az engedelmes ember azonban Isten akaratát keresi. Nem a maga feje után megy, nem a maga eszére támaszkodik, nem a maga bölcsességében, képességeiben bíz, hanem hallgat a tanácsra. Az engedelmes ember felismeri, hogy Istenre van szüksége, komolyan veszi Istennek minden egyes szavát, nem kételkedik benne, mert tudja, **„akit az ÚR szeret, annak álmában is ad eleget.”** Zsolt 127,1. Az engedelmes ember szereti az Urat és ragaszkodik hozzá.

Richard Wurmbrandt írta: *Egyik munkatársunk a Földalatti Egyházban egy fiatal lány volt. A rendőrség felfedezte, hogy titokban Evangéliumokat osztott, és a gyermekeket Krisztusról tanítja. Elfogatása bizonyos volt. de, hogy ezt olyan fájdalmassá tegyék, amilyené csak lehet, úgy döntöttek, el halasztják néhány héttel, pontosan addig a napig, amelyre az esküvőjét kitűzte. Az esküvő*

napján felvette a menny asszonyi ruháját. A legszebb, legörömtelibb nap egy fiatal lány életében. Hirtelen az ajtók kivágódtak és titkosrendőrök rontottak be. Amikor a menyasszony meglátta a titkosrendőrség embereit, kinyújtotta feléjük a kezét, hogy ellenállás nélkül megbilincseljék. Durván rácsatolták a csuklójára. Szerelmesére pillantott, majd megcsókolta a láncait és így szólt: "Köszönöm a mennyei Vőlegényemnek ezt az ékszert, amellyel megajándékozott házasságom napján. Köszönöm, hogy méltó lehetek arra, hogy Őérte szenvedjek." Elhurcolták, síró keresztyéneket és egy zokogó vőlegényt hagyva hátra. Jól tudták, mi történik egy fiatal keresztyén lánnyal a kommunista örök kezei között. Öt év múlva engedték szabadon - egy romokban lévő, öszszetört nőt, aki 30 évvel öregebbnek látszott. A vőlegény várt rá. A lány azt mondta, ez volt a legkevesebb, amit megtehetett az ő Krisztusáért. Ilyen, Urukhoz hasonlatos keresztyének vannak a Földalatti Egyházban.

Tudjátok, az engedelmes szív így szereti az Urat és így ragaszkodik hozzá!

„¹⁰A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme” – olvastuk ezt az Igét, mely rámutatott arra, hogy a bölcsességnek van kezdete.

Kezdede az, hogy felismerem, Őreá van szükségem, mindaz, amit Ő kínál az jó, az a javamra van. Mindaz, ami az enyém, azt Ő magára vette, mindaz, ami az Ővé, azt odaadta nekem. Az „Életrendező” személyét felismerni azt jelenti, az én rendezetlen életemnek erre az életrendező Krisztusra van szüksége. A bölcsesség kezdete ez! Szükségem van Krisztusra! Szükségem van arra a békességre, amit Ő kínál, szükségem van arra a megbocsátásra, amivel neki van hatalma bűnöket megbocsátani. Szükségem van arra a szeretetre, amivel Ő szeret, mert magamtól nem tudok szeretni. Szükségem van arra az örömrre, amivel Ő tud megajándékozni és szükségem van arra az új életre és szívre, amit Ő tud teremteni bennem. Arra a halló és engedelmes szívre, ami Őreá képes figyelni és Őt képes meghallani.

Adja az Úr, hogy erre a felismerésre eljussunk mindannyian!

Ámen!